

Ὅπου κρίνοι βασιλεύουν
Κ' ἢ βιολέττα κρυφανεῖ
Καὶ τὰ στάχια ἀργοσαλεύουν,
Ἐλα κόρη μου ξανθή!

Ἐλα, τῶν πουλιῶν ν' ἀκούσης
Τῆ γλυκόφωνη λαλιά,
Ἐλα, μὲ δροσιαῖς νὰ λούσης
Τὰ σγουρά σου τὰ μαλλιά.

Κι' ὅπου ὀλόρθη μεγαλώνει
Κάποια λευκά ἐρημικῆ
Ἐλα νὰ καθήσης μόνη
Εἰς τὸν ἴσκιο τῆς ἐκεῖ.

Κι' ἄμ' ἀρχίσῃ ἀνάρῃ ἀνάρῃα
Τάγεράκι νὰ φυσᾷ
Ἐς τάσημένια τῆς κλωνάρια,
Ἐς τὰ μαλλιά σου τὰ χρυσαῖ,

Μέσ' ἄς τὴν ἐρημιὰ ἐκεῖ πέρα,
Μέσ' ἄς τὴν ἀνθισμένη γῆ,
Μὲ τὴν ἔμμορφη τὴν ἕμερα,
Μὲ τὴν πρόσχαρην αὐγῆ,

Τόλομύριστο τάγερι
Ἀπ' τὰ βάθη τούρανοῦ
Τὴν ἀγάπη μου ἄς φέρῃ
Ἐς τὴν καρδιά σου καὶ ἄς τὸν νοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ γάλα ὀρνίθων τῆς ἀρχαίας παροιμίας, τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα τῆς δημόδου ἀπεδείχθη ἐσχάτως, ὅτι δὲν εἶναι τι ἀνύπαρκτον ἢ δυσεύρετον. Οἱ φυσιοδίφαι γινώσκουσιν, ὅτι αἱ περιστερὰί τρέφουσι τὰ νεόττια τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐκκολάφσεως αὐτῶν δεκαπενθήμερον διὰ τρόπον εἰς ἄκρον περιέργου. Δηλονότι ἐκκρίνουσιν ὑγρὸν τι λιπαρὸν καὶ γαλακτώδες, ὅπερ ὁ νεοσσὸς θηλάζει ἐμβάλλον τὸ ράμφος του εἰς τὸ ράμφος τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ὁ κ. Σάλ ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ ἐκκρίνον τὸ ὑγρὸν ἐκεῖνο ὄργανον εἶναι ἐπιθήλιον καὶ οὐδὲν ἄλλο· προέρχεται δ' ἐκκρίσις ἐξ ὑπερτροφίας τῶν αἱματοφόρων ἀγγείων.

Κατὰ τινὰ ἀπογραφικὴν σημείωσιν ἐν Γαλλίᾳ γίνεται ἀναλόγως ἢ μερίστη κατανάλωσις φωσφορικῶν πυρείων. Εἰς ἕκαστον Ἀγγλον ἀναλογοῦσι καθ' ἡμέραν 8 φωσφορικά πυρεῖα, εἰς ἕκαστον Σουηδὸν 9, εἰς ἕκαστον Γερμανὸν 11 καὶ εἰς ἕκαστον Γάλλον 15. Τοῦτο ἀποδίδουσι τινες εἰς μόνην τὴν κακὴν ποιότητα τῶν ὑπὸ τοῦ μονοπωλίου κατασκευαζομένων ἐν Γαλλίᾳ πυρείων.—Ὁ δὲ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν

καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καιομένων καθ' ἐκάστην πυρείων ὑπολογίζεται εἰς δύο δισεκατομύρια.

Ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν μεγάλη γίνεται χρῆσις ἐν Ἀμερικῇ τοῦ ἐκ ξύλων ἐρίου, ἥτοι λεπτοτάτων ξημάτων ξύλου, ἤρχισε δὲ νὰ εἰσάγῃται καὶ εἰς Εὐρώπην ἡ χρῆσις αὐτῶν. Χρησιμοποιῶνται δὲ ταῦτα ἰδίως εἰς φακελώματα ἐμπορευμάτων (emballages), εἰς γεμίσματα στρωμάτων, εἰς διυλῦσεις, εἰς καθαρισμὸν τῶν μηχανῶν, ἀντὶ ῥακῶν καὶ εἰς ἄλλα παραπλήσια ἔργα. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ πάντων τῶν ἀχρηστων τεμαχιῶν ξύλων εἶναι δυνατόν νὰ παραχθῇ τὸ ξύλινον ἔριον, καὶ αἱ πρὸς τοῦτο μηχαναὶ παράγουσι μεγίστας ποσότητας τοιοῦτου, ἀποβαίνει τὸ εὐωνότατον τῶν γεμισμάτων. Τὸ ἄχυρον καὶ τὸ χόρτον εἰσι συνήθως ὑγρὰ καὶ ἐνίοτε ἔχουσιν ἴνας σκληράς, καθιστώσας αὐτὰ ἀκατάλληλα εἰς φακελώματα. Εἰς πλήρωσιν δὲ στρωμάτων τὸ ξύλινον ἔριον εἶναι ἐλαστικώτερον παντὸς ἄλλου γεμίματος, πλὴν τῶν ἱππέων τριχῶν ἄλλὰ καὶ τούτων εἶναι προτιμώτερον, ὅταν προέρχεται ἐκ ρητινωδῶν ξύλων, διότι δὲν ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν καὶ ἀποδιώκει τὰ ἔντομα. Τοῦτου δ' ἕνεκα ἐν πολλοῖς νοσοκομείοις προτιμῶνται τὰ τοιαῦτα στρώματα, προσκεφάλαια κλπ. τῶν διὰ κοινοῦ ἐρίου πεπληρωμένων.

Ἡ μεσόγειος θάλασσα ἐν Ἀλγερίᾳ, ἣν ἐσχεδιάζεν ὁ Γάλλος Ρουδαίρ, ἀπεδείχθη διὰ νεωτέρων ἐρευνῶν περιττή. Ὁ Γάλλος Λανδὰς, ὅστις ἐξηκολούθησε τὰς μελέτας τοῦ Ρουδαίρ, εὗρεν ἐν αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς τόποις, οἵτινες κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ τελευταίου τούτου ἔμελλον νὰ ἀποτελέσωσι τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, στρώματα γῆς, περιέχοντα ὕδωρ ἀρθνωτάτον. Διὰ πρώτης πειρατηρίου διατρήσεως ἀνώρυξεν ἀρτεσιανὸν φρέαρ, παρέχον ἐνακισχιλίας λίτρας ὕδατος ἀνὰ πᾶν λεπτόν τῆς ὥρας. Ἡ ποσότης δὲ αὕτη τοῦ ὕδατος ἐξαρκεῖ πρὸς ἄρδουσιν ἐκτάσεως γῆς πεντακισχιλίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων. Οὕτω δὲ διὰ τῆς ἀνορύξεως καὶ ἄλλων φρεῶτων ἢ πρώην ἄνυδρος καὶ ἀγνορωτάτη ἔρημος θὰ μεταβληθῇ εἰς κατάφυτον καὶ εὐφορωτάτην κοιλάδα.

Ὁ παρασκευαστὴς ἐν τῷ Βερολινεῷ πανεπιστημίῳ Ἰωάννης Βικκερσχάιμερ εὗρεν ὑγρὸν ἀδλαβές, ἄοσμον καὶ ἄχμυρον πρὸς διατήρησιν παντοειδῶν κρεάτων, ὠμῶν, ἐφθῶν, ὀπτῶν, λαχανικῶν, ὀπωρῶν καὶ ἐν γένει παντὸς τροφίμου. Ὁ αὐτὸς χημικὸς εἶχεν ἐφευρῆ πρὸ ἐξ ἐτῶν ὁμοιον ὑγρὸν, ὅπερ ἦτο χρῆσιμον μόνον πρὸς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς, πρὸς διατήρησιν ἰδίως ἀνατομικῶν προπαρασκευασμάτων, διότι ἦτο δηλητηριῶδες. Ἀλλὰ τὸ νῦν ὑπὸ τούτου ἐφευρεθὲν ὑγρὸν πληροῖ πλείστας ἀνάγκας καὶ ἀποδείκνυται ἀπαραίτητον εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Τὸ κρέας διατηρεῖται ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀλειφόμενον δι' αὐτοῦ ἢ ἐμβαπτιζόμενον εἰς αὐτὸ ὅταν τὰ τεμάχια εἶναι μεγάλα. Ὁμοίως καὶ τὰ λαχανικὰ ἐμβαπτόμενα διατηροῦνται θαλερωτάτα, καὶ αὐτὸ τὸ γάλα διατηρεῖται ἐπὶ ὀκτώ καὶ πλέον ἡμέρας ἀναλλοίωτον ἐπιχειρομένου τοῦ ὑγροῦ ἐπ' αὐτοῦ. Οἱ μαλακοὶ καρποί, οἷον τὰ χημαιέρασα, διατηροῦνται ὅταν ἐπιπάσσωνται διὰ ζαχαρέως ἀναλελυμένης ἐν τῷ ὑγρῷ ἐκείνῳ. Οὐ μὲν

νον πολλά ξενοδοχεία τῆς Γερμανικῆς ποιοῦνται ἤδη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας χρῆσιν τῆς νέας ἐφευρέσεως, ἀλλὰ καὶ τὰ Σουηδικὰ ταριχεῖα ἰχθύων πρόκειται δὲ καὶ ἐν Βρουμβίη νὰ ἰδρυθῆ κατάστημα πρὸς ταύτην παρασκευὴν λαχανικῶν.

Πολωνὸς τις ἱατρός, ὁ πρίγκιψ Ἰγνάτιος Πιάγελ, ἀρχολῶν ἀπὸ τοῦ 1858 εἰς τὴν μελέτην τοῦ τρόπου πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς λύσεως καὶ θεραπείαν τῆς νόσου, ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ ἐν ἐπιστολῇ δημοσιευθείσῃ διὰ τινος ῥωσσοικῆς ἐφημερίδος, ἀνακοινωθείσῃ δὲ καὶ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῆς Ἰατρικῆς, ὅτι ἡ μέθοδος τοῦ Παστέρ βασίζεται ἐπὶ σαθρῶν βάσεων.

Ὁ Πολωνὸς πρίγκιψ δὲν παραδέχεται ὅτι ὁ εἰς κόνικλον ἐνοφθαλμιζόμενος λυσισκὸς ἴδς εἶναι δυνατόν νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τῆς λύσεως, ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ κόνικλος οὐδαμῶς λυσοῖ ἀφ' ἑαυτοῦ. Παρατηρεῖ δὲ πλὴν τούτου ὅτι διαφέρουσι κατὰ πολὺ τὰ δῆγματα λυσώντων λύκων ἢ κυνῶν τὰ ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τῆς σαρκὸς γινόμενα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς μέλη τοῦ σώματος, καλυπτόμενα δι' ἐνδυμάτων. Εἶναι βεβαιωμένον, λέγει, ὅτι τὰ τελευταῖα δῆγματα εἰσὶν ἀκίνδυνα πάντες δὲ οἱ ἀποθανόντες ἀσθενεῖς, οὓς ἐθεράπευεν ὁ Παστέρ, εἶχον δηχθῆ εἰς γυμνά μέρη τοῦ σώματος. Ἐν ᾧ ὁ πρίγκιψ ἱατρός βεβαίωσεν ὅτι ἐθεράπευεν 88, δηχθέντες ὑπὸ λυσώντων λύκων καὶ κυνῶν, διὰ βάμματος φλοισοῦ τῆς Spirita filipenda. Τούτων 26 διετέλουν ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ τῆς λύσεως, ὅτε ἤρχισε τὴν θεραπείαν.

Δύο Ἀγγλοὶ διήγειραν τελευταῖον ἐν τῇ μεγάλῃ Ὀπερα τῶν Παρισίων τὴν γενικὴν δυσαρέσκειαν, καθόσον ἐπαιζον οὐ ἴσ τ κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς παραστάσεως ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ των πῖλου Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲ ὧς ὑπήκουσαν εἰς τὰς προτροπὰς καὶ παρατηρήσεις τῶν γειτόνων οὔτε αὐτῶν τῶν κλητῆρων, προσεκλήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπάλληλος κατὰ σύμπτωσιν εἶχεν ὀλίγην ἐργασίαν, οἱ Ἀγγλοὶ ἐν τῷ μεταξύ περιμένοντες ἤρχισαν νὰ παίζωσιν οὐ ἴσ τ πρὸς μέγιστον χόλον τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων. Ὅτε τέλος παρουσιάσθησαν εἰς τὸν γραμματέα, ὁ εἷς τούτων Mr Cooper κάτοχος ἀνθρακωρυχείων ἐν Στάφφορδσέρη, «Κύριε γραμματεῦ, εἶπεν, ἀγαπῶ τὸ οὐ ἴσ τ τόσο σφοδρῶς, ὥστε, μεταβαίνων ὅπως νυμφευθῶ ἔπαιξα ἐν τῇ ἀμάξῃ μετὰ τοῦ παρανύμφου μου τὸ παιγνίδιον τοῦτο. Καὶ ὅταν δὲ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον μὲ ἐπληξῆ ἡ δεινὴ συμφορὰ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου πατρός μου, θ' ἀπέθνησκον τῆς θλίψεως ἂν μὴ κατὰ τὴν πρὸς τὸ νεκροταφεῖον συνοδίαν τοῦ μακαρίτου ἐπαιζον ἐν τῇ ἀμάξῃ οὐ ἴσ τ.» Ὁ γραμματεὺς τῆς ἀστυνομίας ἀκούσας ταῦτα ἠγέρθη καὶ «—Υπάγετε, κύριε τῷ εἶπεν «ἡ περίπτωσις αὕτη ὑπάγεται εἰς ἱατρὸν ῥροβιολόγον, καὶ οὐχὶ εἰς πρόσωπον τῆς δικαιοσύνης.»

Ὁ διάσημος προσωπογράφος Ἀγγέλης ἀπέκτισε τελευταῖον ὄγκον τινὰ λιπώδη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του λίαν ἐνοχλητικόν, διὸ κατέφυγεν εἰς τὸν χειρουργὸν καθηγητὴν Μοζέτιχ ὅπως τὸν ἐξαίρεση. Μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ὁ ζωγράφος ἠρώτησε τὸν χειρουργὸν διὰ

τίνος τρόπου δύναται νὰ τὸν ἀμείψῃ ἀξίως τῶν κόπων του. Ὁ χειρουργὸς ἐζήτησε τὴν φωτογραφίαν τοῦ ζωγράφου μὲ τινὰ ἀφιέρωσιν. Ἀλλ' ἡ ἀμοιβὴ αὕτη ἐφάνη λίαν πεζὴ εἰς τὸν ζωγράφον· διὸ ζωγράφος αὐτὸς ἑαυτὸν ἔγραψε κάτωθεν τῆς εἰκόνος ἣν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Μοζέτιχ: Κε φ α λ ῆ Ἀ γ γ ἔ λ η ἐ π ἰ δ ἰ ο ρ θ ῶ θ ε ἴ σ α ὑ π ὸ Μ ο ζ ἔ τ ἰ χ.

Ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων περιηγεῖτο μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίας Λουίζης ἐν ἔτει 1810 τὰς Κάτω Χώρας διήλθε καὶ διὰ κωμοπόλεως τινος Ham καλουμένης. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ταύτης πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος εἶχε κατασκευάσει θριαμβευτικὴν ἀψίδα ἐφ' ἧς εἶχεν ἐπιγράψαι

L' empereur n' a pas fait une sottise
En épousant Marie Louise

(Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἔκαμεν ἀνοησίαν νυμφευθεὶς τὴν Μαρῖαν Λουίζαν.)

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέλασε διὰ τὴν σοφίαν τοῦ ποιητοῦ καὶ μετεπέμψετο παρ' ἑαυτῶ τὸν δήμαρχον τῆς πόλεως.

— Στιχουργεῖτε, λοιπὸν, κύριε δήμαρχε: τῷ εἶπεν.

— Ὀλίγον, τῷ ἀπήντησεν ὁ δήμαρχος μετριοφρόνως.

— Πίνετε καὶ ταμβάκον; ἠρώτησεν εἶτα ὁ Ναπολέων.

— Ὀλίγον, ἀπήντησεν ὁ δήμαρχος.

— Τότε λοιπὸν λάβετε εἰς ἀνάμνησιν τὴν ταμβάκοθήκην ταύτην, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν χρυσοῦν ταμβάκοθήκην, προσθεῖς

Quand vous y prendrez une prise
Rappelez-vous de Marie Louise

(Καὶ ὅταν παίρνετε μίαν πρῆξ α ἐνθυμεῖσθε τὴν Μαρῖαν Λουίζαν.)

Ἐν τινι ξενοδοχείῳ τῶν Ἀθηνῶν εἰσῆχθη ἡ κακὴ ἕξις τοῦ δίδειν μετὰ τὸ γεῦμα καὶ εἰς τὸν ὑπρέτην κάτι τι. Κύριός τις ὅμως δὲν ἐνοεῖ τοὺς τοιοῦτους πιθανισμοὺς, διὸ πληρώσας τὸν ἀρκετὰ ἐξωγκωμένον λογαριασμὸν ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ.

— Καὶ διὰ τὸ γκαρσόνι, Κύριε; λέγει ὁ ὑπρέτης.

— Ἄ, φίλε μου, ἀπαντᾷ οὗτος ἐγερόμενος, ἀπ' αὐτὸ δὲν ἔφαγα.

Εἰς ἐξετάσεις τῆς ἱατρικῆς σχολῆς:

Κ α θ η γ η τ ῆ ς. — Εἰμπορεῖτε, κύριε, νὰ μοῦ εἰπῆτε τὰ ὄσα τῆς κεφαλῆς;

Ἐ ξ ε τ α ζ ὀ μ ε ν ο ς. — Τὰ ὄσα τῆς κεφαλῆς τὰ ἔχω ὅλα εἰς τὸ κεφάλι μου, ἀλλὰ τῇ στιγμῇ ταύτῃ δὲν ἐνθυμοῦμαι δυστυχῶς κανέν!

Σ κ ο π ὸ ς ἔ σω θ εν τ οῖ χ ο ν :

— Τίς εἶ;

Ἄ ξ ἰ ω μ α τ ἰ κ ὸ ς. — Ζῶων... ἀνοιξε.

Σ κ ο π ὸ ς. — Τὴν νύκτα δὲν ἀφίνω κανένα ζῶων νὰ μ'πῆ μέσα.